

Το άρθρο αναφέρεται μόνο στα γενικά συμπεράσματα.
Κάθε τράπεζα που συμμετείχε στην μελέτη διαθέτει
λεπτομερή στοιχεία σχετικά με την εξέλιξη της εικόνας
της, τα οποία παραμένουν απόρρητα.

Σύμφωνα με μια έρευνα της Sofres, η εικόνα των γαλλικών τραπεζών βελτιώνεται εφόσον το μέσο ποσοστό θετικών απαντήσεων πέρασε από 21 σε 47%, αλλά πρέπει να καταβληθούν ακόμη σημαντικές προσπάθειες σε ορισμένες χρηματαγορές, κυρίως σε αυτά του Λονδίνου.

Σταδιακή Βελτιώση της Διεθνούς Εικόνας των Γαλλικών Τραπεζών

Robert de Bruin
Directeur de la Communication
et de l'Action Régionale – AFB

Η ανεπαρκής κερδοφορία των γαλλικών τραπεζών θεωρείται ως μία από τις βασικότερες αδυναμίες τους.

Οι μεγάλες γαλλικές τράπεζες ουγκαταλέγονται μεταξύ των πιο διεθνοποιημένων τραπεζών του κόσμου. Εξ άλλου οι διεθνείς τους δραστηριότητες και οι συναλλαγές στην αγορά – που έχουν και αυτές παγκόσμιο χαρακτήρα – επέτρεψαν στις τράπεζες να βελτιώσουν τα αποτελέσματά τους τα τελευταία χρόνια.

Με ποσοστό διεθνοποίησης της τάξης του 25% για τις μεγάλες εμπορικές τράπεζες (και μέχρι 75% για την Banque Paribas), μια ισχυρή

διεθνής εικόνα γίνεται ένα ανταγωνιστικό πλεονέκτημα: αυτά θα επιτρέψει στις γαλλικές τράπεζες να προσελκύσουν τις πολυεθνικές επιχειρήσεις οι οποίες αποτελούν το στήριγμα της δραστηριότητάς τους στις διεθνείς χρηματαγορές. Αυτό εξηγεί τη σημασία της δημιουργίας του διεθνούς παρατηρητηρίου της εικόνας των τραπεζών, η οποία ανατέθηκε το 1995 στη Sofres από πέντε τράπεζες της Ενωσης Γαλλικών Τραπεζών.

Δύο άλλα στοιχεία συνηγορούν σήμερα υπέρ μιας τακτικής παρακολούθησης της διεθνούς εικόνας των γαλλικών τραπεζών:

□ Η σημαντική θέση που κατέχουν οι ξένοι επενδυτές στο Χρηματιστήριο του Παρισιού – και κυρίως τα αγγλοσαξωνικά συνταξιοδοτικά ταμεία – παροτρύνει τις μεγάλες τράπεζες να αναπτύξουν τις σχέσεις τους με τους επενδυτές (investor relations). Οι έρευνες σχετικά με την εικόνα των τραπεζών είναι απαραίτητες για να μετρηθεί η αποτελεσματικότητα των μέτρων που απευθύνονται στους ξένους θεομκούς επενδυτές.

□ Η εισαγωγή του ευρώ θα αποτελέσει έναν πρόσθιτο λόγο για την παρακολούθηση της εξέλιξης της εικόνας των τραπεζών. Σύμφωνα με τις έρευνες που πραγματοποιήθηκαν κυρίως από μεγάλα γραφεία εσωτερικού ελέγχου (audit), οι μεγάλες επιχειρήσεις της μελλοντικής “ζώνης ευρώ” θα έχουν την τάση να μειώσουν τον αριθμό των τραπεζών στις οποίες θα αναθέτουν εργασίες συμβούλων ή τη συγκεντρωτική ταμειακή διαχείριση. Στο πλαίσιο αυτής της ευρωπαϊκής ζύμωσης, η φήμη και η εικόνα των τραπεζών αποκτούν σημασία.

Το πρώτο δίδαγμα των δύο ερευνών αναφέρεται στον τραπεζικό τομέα γενικά. Σ' ένα χρόνο, ο τομέας αυτός κατέστη πολύ πιο ελκυστικός μεσο-μακροπρόθεσμα. Το 1997, ο τομέας αυτός εθεωρείτο ελκυστικός από 55% του δείγματος, ενώ το 1998, από 90% – από τους οποίους 26% τον χαρακτηρίζουν μάλιστα ως “πολύ ελκυστικό”.

Στις βιομηχανοποιημένες χώρες, η ελκυστικότητα αυτή οφείλεται στην παρούσα κίνηση των συγκεντρώσεων: αυτή θεωρείται το πρώτο διακυβευόμενο θέμα στη Βόρεια Αμερική (28%) και το δεύτερο στην Ευρώπη (40% εξίσου με την εισαγωγή του ευρώ).

Ακόμη και στην Ασία, οι συγχωνεύσεις / εξαγορές κατέχουν την τρίτη θέση με 17%, μετά τη διαχείριση της σημερινής κρίσης (25%) και το πρόβλημα των πιοτοδοτικών κινδύνων (22%). Αυτοί κατέχουν την πρώτη θέση (με 14% των απαντήσεων) μεταξύ των διακυβευομένων θεμάτων στη Ν. Αμερική.

Το 1998, όπως και το 1997, θεωρείται ότι οι τραπεζικές υπηρεσίες και τα τμήματα, που έχουν τις περισσότερες προοπτικές είναι η διαχείριση στοιχείων του ενεργητικού (47%) και η τράπεζα επενδύσεων (36%). Η τράπεζα ιδιωτικής διαχείρισης παρουσιάζει καλύτερη εικόνα (27% το 1998 έναντι 17 ένα χρόνο πριν). Η τράπεζα με δίκτυο παρουσιάζει τη σταθερή εικόνα γύρω στο 10%. Επισημαίνουμε τη βελτίωση της εικόνας της υπηρεσίας “τραπεζισφαλίσεων” που έφθασε το 11% το 1998.

Μέσα στο γενικό πλαίσιο της βελτίωσης της “ελκυστικότητας” του τραπεζικού συστήματος αφιμόζει να επαναποιηθείσουμε την αντίληψη των πλεονεκτημάτων και των αδυναμιών των γαλλικών τραπεζών. Το 1997, η βαθμολογία της εικόνας των γαλλικών τραπεζών ήταν μέτρια, με 21% θετικές απαντήσεις. Το 1998, το ποσοστό αυτό ανέβηκε στο 47%: πρόκειται για μια σημαντική αύξηση, η οποία όμως παραμένει κατώτερη απ' αυτήν που αναφέρεται στον τραπεζικό τομέα σε παγκόσμιο επίπεδο. Το κύριο αναγνωρισμένο πλεονέκτημα των γαλλικών τραπεζών είναι ο έλεγχος του εγχώριου δικτύου τους. Τα άλλα αναγνωρισμένα

Ενας Τραπεζικός Τομέας πο Ελκυστικός το 1998

47% Θετικές Απαντήσεις

Γενικά, θα λέγατε ότι έχετε καλή ή κακή γνώμη για τις γαλλικές τράπεζες;

Καλή γνώμη: σύνολο	1997	1998	μεταβολή
21%	47%	+26%	

Κατά χώρα το 1998

Ιταλία	50%
Γερμανία	55%
Ηνωμένες Πολιτείες	50%
Μπενελούζ	50%
Ελβετία	48%
Ιαπωνία	36%
Ηνωμένο Βασίλειο	36%

(“καλή” και “πολύ καλή” γνώμη ενοποιημένες)

πλεονεκτήματά τους είναι η καλή τοποθέτηση σε σχέση με τα προϊόντα “ευρώ” και η αναδιάρθρωση που πραγματοποιείται.

Στον αντίποδα, αναφέρονται κυρίως δύο αδυναμίες: η ανάμιξη του γαλλικού κράτους και η ανεπαρκής κερδοφορία.

“Η προσαρμογή των τραπεζών στην Οικονομική και Νομισματική Ενωση αναφέρεται, σε ποσοστό 41%, ως το πρώτο διακυβευόμενο θέμα για τις τράπεζες στην Ευρώπη, εξίσου με την κίνηση των συγχωνεύσεων - εξαγορών”

Η Καθοριστική Επίδραση του Ευρώ

Η μετάβαση στο ευρώ εμφανίζεται ως καθοριστικό στοιχείο στην εξέλιξη του ευρωπαϊκού και γαλλικού τραπεζικού τοπίου.

Η προσαρμογή των τραπεζών στην Οικονομική και Νομιμοτική Ενωση αναφέρεται, σε ποσοστό 41%, ως το πρώτο διακυβευόμενο θέμα για τις τράπεζες στην Ευρώπη, εξ ίσου με την κίνηση των συγχωνεύσεων/εξαγορών. Τα δύο αυτά φαινόμενα είναι στενά συνδεδεμένα για τις γαλλικές τράπεζες εφόσον 38% των ατόμων του δείγματος αναφέρουν αυθόρυπτα τη δημιουργία μεγάλων ομίλων ως την πρώτη συνέπεια του ευρώ. Μεταξύ των αναμενόμενων συνεπειών, στη δεύτερη θέση έρχεται η εγκατάσταση ξένων τραπεζών στη Γαλλία (28%) και κατόπιν η ίδια συνέπεια του ανταγωνισμού (19%) και η μείωση των εσόδων (15%).

Οι αναλυτές, διαχειριστές και δημοσιογράφοι έχουν μια αρκετά σαφή ιδέα των τραπεζικών ιδρυμάτων, τα οποία, μιακροπρόθεσμα, θα έπρεπε να κατέχουν τις πρώτες θέσεις στις αντίστοιχες γεωγραφικές ζώνες τους. Στη Βόρεια Αμερική, η Citibank (που έγινε Citigroup) είναι επικεφαλής και στην ασιατική ζώνη ο όμιλος HSBC. Μετά την Deutsche Bank – την οποία αναφέρθηκε στην πρώτη θέση στην Ευρώπη – πέντε άλλες τράπεζες αναφέρονται αυθόρυπτα: μία ελβετική τράπεζα (η συγχώνευση UBS-SBS), δύο ολλανδικές (ABN-AMRO και ING), μια γαλλική (η Société Générale) και μία δεύτερη

κρίση. Η μεταβολή από τον ένα χρόνο στον άλλο είναι ένα σημαντικό κριτήριο στα παραπρητήρια αυτού του είδους. Οι θετικές απαντήσεις παρουσιάζουν τη μεγαλύτερη αύξηση στις χώρες του Μπενελούξ (+44%) και στην Ηνωμένης Πολιτείες (+33%), ενώ η αύξηση αυτή είναι πολύ μικρότερη στη Ηνωμένο Βασίλειο (+17%) και στην Ιαπωνία (+12%).

Από τη μελέτη διαφαίνεται μια κάποια διαφορά στα κριτήρια επιλογής επενδύσεων μεταξύ των δύο μεγάλων κατηγοριών των ερωτηθέντων, των αναλυτών και των διαχειριστών. Ενώ και οι δύο θεωρούν την καλή ευρωπαϊκή τοποθέτηση ως πρώτο κριτήριο επιλογής μεταξύ των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, οι αναλυτές αποδίδουν σημασία σε δύο στρατηγικά στοιχεία, το ικανοποιητικό μέγεθος και την καλή θέση ως προς τη διαχείριση στοιχείων ενεργητικού (asset management). Οι διαχειριστές είναι περισσότερο προσπλωμένοι σε αντικειμενικά κριτήρια, αρχίζοντας από την καλή κερδοφορία των γαλλικών τραπεζών και τη διεθνή τους παρουσία.

Ακολουθώντας την ίδια λογική, η βελτίωση της κερδοφορίας και την πραγματοποιήσην κίνηση αναδιάρθρωσης θα παρότρυναν τους αναλυτές και τους διαχειριστές να συμβουλεύσουν την αγορά μετοχών γαλλικών τραπεζών να ενιοχύσουν τις θέσεις τους ως προς αυτές. Αφ' ετέρου, οι αναλυτές επιθυμούν μια σαφέστερη και περισσότερο ξεκάθαρη στρατηγική, ενώ οι διαχειριστές κεφαλαίων αποδίδουν περισσότερη σημασία στην αποδέσμευση του

Η Ιταλία και η Γερμανία έχουν Περισσότερη Εμποτοσύνη

γερμανική τράπεζα (η Dresdner Bank).

Οι κρίσεις για τις γαλλικές τράπεζες ποικίλουν ανάλογα με τη χώρα προέλευσης των ερωτωμένων. Με μέσο όρο καλής εικόνας από 47% των ερωτηθέντων, η Ιταλία και η Γερμανία έχουν ανώτερο ποσοστό με 60 και 55% αντίστοιχα θετικών απαντήσεων. Με 36%, η Ιαπωνία και η Μεγάλη Βρετανία επιδεικνύουν αυτοπρότερη

Η Επιδραση Πληροφορησης σχετικα με τις Γαλλικες Τραπεζες

γαλλικού κράτους από τον τραπεζικό τομέα και στη δημιουργία αξίας για τους μετόχους.

Η βελτίωση της εικόνας των γαλλικών τραπεζών με την πάροδο των ετών συν-

άδει με τις απαντίσεις στις ερωτήσεις σχετικά με την πληροφόρησή τους. Γενικά, το ποσοστό των ατόμων που θεωρούν ικανοποιητική την πληροφόρηση πέρασε από 34% το 1997 σε 55% το 1998. Η αύξηση οφείλεται κυρίως στην καλύτερη γνώμη που έχουν οι διαχειριστές: το όφελος είναι 25 βαθμοί απ' αυτό το τμήμα του κοινού, έναντι 9 βαθμών στην περίπτωση των οικονομικών αναλυτών. Μεταξύ των πηγών πληροφόρησης σχετικά με τις γαλλικές τράπεζες, ο οικονομικός Τύπος κατέχει την πρώτη θέση (45%), πριν από τις αναλύσεις των χρηματομειούντων (brokers). Η Γερμανία και η Ιαπωνία αποδίδουν μεγαλύτερη σημασία στον Τύπο, ενώ η Μεγάλη Βρετανία, το Μπενελούζ και η Ιταλία στις συμβουλές των χρηματομειούντων. Η ενημέρωση μέσω Internet

Μερικές Νυξεις για τη Βελτιωση της Εικονας

παρουσιάζει άνοδο στις Ηνωμένες Πολιτείες και στην Ιταλία.

Όλες οι μεγάλες γαλλικές τράπεζες προώθουσαν, τα τελευταία χρόνια, τη διεθνή τους προβολή, είτε μέσω των σχέσεων με επενδυτές είτε ορίζοντας υπευθύνους για την ενημέρωση στις μεγάλες παγκόσμιες χρηματαγορές. Οι τράπεζες χρησιμοποιούνται επίσης υποχρεωτικά για τα road shows της οργάνωσης Paris Europlace, η οποία έχει αναλάβει την προώθηση της τραπεζικής και χρηματοοικονομικής αγοράς του Παρισιού στον κόσμο.

Ορισμένα συμπεράσματα του Παραπρητηρίου δείχνουν σημαντικές διαφοροποιήσεις στην εικόνα που έχουν η διεθνής και η γαλλική κοινή γνώμη.

Πώς να εξηγήσουμε, παραδείγματος χάριν, το γεγονός ότι η επίδραση του γαλλικού

κράτους στο τραπεζικό ούστημα αναφέρεται ακόμη ως αρνητικός παράγοντας, ενώ τέσσερεις μεγάλες εμπορικές τράπεζες στις πέντε που συμμετέχουν στην έρευνα έχουν ιδιωτικοποιήσει, μερικές εξ αυτών εδώ και πάνω από δέκα χρόνια⁽¹⁾; Από την άλλη πλευρά, λόγοι αντιλαμβάνονται τη διεθνή παρουσία των γαλλικών τραπεζών.

Σε γενικότερο πλαίσιο, παρ' όλο που η διεθνής οικονομική κοινή γνώμη θεωρεί ότι η μετάβαση προς το ευρώ ενέχει θεμελιώδη σημασία για το γαλλικό τραπεζικό ούστημα, υπάρχει αμφιβολία σχετικά με την ικανότητα των γαλλικών τραπεζών να επωφεληθούν από τη νομιματική ένωση. Ισως σ' αυτό τον τομέα η διαφορά αντίληψης να είναι η πιο ανησυχητική. Για να επωφεληθούν πλήρως οι γαλλικές τράπεζες – και η χρηματαγορά του Παρισιού – από τη θέση τους στην καρδιά της μελλοντικής “Euroland”, θα πρέπει να ενισχυθεί η προβολή σχετικά με το θέμα

Μεθοδολογία

αυτό⁽²⁾.

Το 1995, πέντε τράπεζες της Ενωσης Γαλλικών Τραπεζών αποφάσισαν να αναθέσουν στο διεθνές δίκτυο της Sofres τη δημιουργία ενός “Διεθνούς παραπρητηρίου της εικόνας των γαλλικών τραπεζών”. Οι τέσσερεις τράπεζες που συμμετείχαν από την αρχή είναι η BNP, η CCF, η Paribas και η Société Générale. Στην περίοδο 1996-1997, η In d o -suez αποσύρθηκε από τη μελέτη πριν από την έναρξη της πρώτης φάσης. Η Crédit Lyonnais, η οποία προσχώρησε στο παραπρητήριο το 1997, συμμετέχει συνεπώς στη δεύτερη φάση.

Σ' ένα πρώτο στάδιο, η Sofres συγκρότησε ένα δείγμα 180 ατόμων περίπου του οικονομικού

⁽¹⁾ Αυτές οι διαφοροποιήσεις αποκτούν ακόμη μεγαλύτερη σημασία επειδή 26% του γαλλικού πληθυσμού παραμένει αντίθετο στην ιδιωτικοποίηση του τραπεζικού τομέα (σύμφωνα με το Παραπρητήριο AFB/IREQ)

⁽²⁾ Η Paris Europlace εξέδωσε ένα φυλλάδιο το οποίο προβάλλει αυτά τα πλεονεκτήματα της χρηματαγοράς του Παρισιού με τίτλο “Paris financial markets – your bridge to Europe”.

ΕΡΕΥΝΑ ΕΕΤ • ΕΡΕΥΝΑ ΕΕΤ • ΕΡΕΥΝΑ ΕΕΤ

κόσμου, που παρακολουθούν από κοντά τις γαλλικές τράπεζες: οικονομικοί αναλυτές, διαχειριστές κεφαλαίων και μερικοί δημοσιογράφοι. Πρόκειται για μια συνεκτική ομάδα, η οποία επηρεάζεται συνεχώς από την οικονομική προβολή των υπό μελέτη τραπεζών.

Η μελέτη καλύπτει τις κυριότερες

χρηματαγορές του κόσμου: Νέα Υόρκη, Τόκιο, Λονδίνο, Φρανκφούρτη, Ελβετία, Μπενελούζ και από το 1997 την Ιταλία.

Η μελέτη της Sofres είναι ποιοτική και, όπως σε κάθε παραπρητήριο εικόνας, είναι ενδιαφέρον να μελετηθούν οι εξελίξεις από τη μια χρονιά στην άλλη. Η πρώτη έρευνα, στην περίοδο 1996-1997, αποτελούσε το “σημείο 0”